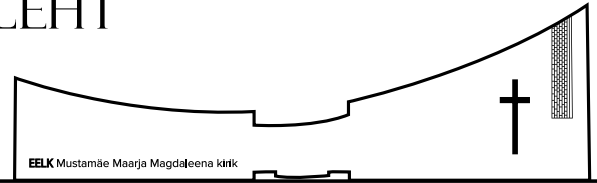


EELK MUSTAMÄE MAARJA MAGDALEENA KOGUDUSE AJALEHT

NR 8 (46)
AUGUST 2022



MINU VÕIMALUS

Piret Riim

Tundus ootamatu ja teenimata au, kui pakuti sellesse lehte kirjutamise võimalust. Minu kokkupuuted Mustamäe luterliku kogudusega on pigem ju põgusad, ehkki alanud juba ajal, mil kogudust veel ametlikult ei eksisteerinud. Seda enam saan nüüd imestada siinse avara mõtteviisi, teotahte ja võimekuse üle, mis ilmutasid end järjekordselt kasvõi tänavu juunis Mustamäe kirikupäeval, kus sain Misjonikeskuse poolt pisut abiks olla.

Kristus on tajutav,
tõde on tuntav.
Ustavaks jääda
soosinguajal
on minu võimalus.

Sellise värsskokkuvõtte sain, lugedes EELK 2022. aasta kalendrist järjestikku augustinädalate teemasid.* Kirikukalender on hea pidepunkt ristiinimesele, kelle viibimine maamunal on ju piiratud ja iga hetke väärtustamine seega tarvilik. Mitte enda headest tegudest kiitlemiseks, vaid rõõmustamiseks koos Issandaga.

August on eestlastele eriti tähendusrikas taasiseseisvumispäeva tõttu. Kuidas iseseisvus saabus? On sel midagi ühist tänavuste Mustamäe kirikupäevadega? Pakun, et mõlema puhul panustas hulk inimesi, kes olid ära tundnud aegumatu tõe ja tajusid endas väge, et astuda konkreetseid samme hea soovi elluviimiseks. Tuge saadi mõttekaaslastelt ja arutlusainet kahtlejailt. Sobiv aeg tuli Issandalt, kes oli lasknud igäüht kasvada äratundmisele, milline on tema koht ja vastutus just praegu.

Tulemus sündis siiski koostöös.

„Meie” ja „mina” vahekord on intrigeeriv. Kogudust, isamaad, mõnda vahvat MTÜd või sõpruskonda tajutakse ikka: meie. Lähemal vaatlemisel on tegu siiski paljude ainukordsete isiksustega, keda seob miski

endast suurem. Või koguni Keegi? Samas meenub Põhja-Korea ja seda mitte enam kaugel, veidi abstraktseks jääva ähvardusena nagu varem. Arusaamatu valu on tulnud palju lähemale, seda kannavad äkitselt juba paljud mu tuttavad, pannes küsima ka enda „mina” tervise järele. Kõige hirmsa taustal paistab keegi, kes oma suuruses on samuti hoomamatu ja keda seekord ei saa, ei taha kirjutada suure tähega. Temagi näib olevat pihustunud

paljudesse konkreetsesse inimestesse, ilmutades end nende kaudu kohati üliselge halastamatusega.

„Kristlus”, õigemini sellenimelisest nähtusest rääkimine võib mõnikord samuti kelleski valu tekitada. Kristus ise ei tee seda kunagi. Kristuse süüdistamine on jooksnud Tema vastastel ikka liiva. Mida lähemalt Teda vaadelda, mida tähelepanelikumalt, ennastunustavamalt Temasse süveneda, seda enam vaikib kahtlustav meel ja keel pöördub lõpuks tänusse. Eeskujuga nakkab!

Ükski üksik kehaosa, ükski rakk ei anna välja tervet isiksust, aga needsamad osised üheskoos teevad isiku ometi võimalikuks. Koguduse puhul paistab mõõtkava inimese jaoks tohutult suur – olen otsekui väike verelible Issanda üleilmse ihus. Aga milline võimalus on ringelda mööda Issanda lõputuid sooni, lasta end Tema sõnal edasi kanda Tema väes ja tahtes, tunda vastutulijais ära omased näod.

Kas ka teod?
Ja mis on minu tegu täna?
Issand, heida armu!

* Augusti nädalate teemad on tänavu: Kirgastatud Kristus; Tõde ja eksitus; Ustavus Jumala andide kasutamisel; Soosinguajad; Enese läbikatsumine.

Fotol EELK Vigala Maarja koguduse vaimuliku Kristiina Jõgi valmistatud ristimotiiv.

PÜHAKUD ON MEILE EESKUJUKS SEATUD

Mari-Ann Oviir

Laurentius sündis 3. sajandil Hispaanias, arvatavalt Valencias. Ta õppis Caesaraugustas, tänapäeva Saragossas, kus kohtus tulevase paavst Sixtus II-ga. Nad rändasid koos Rooma. Aastal 257 valiti Sixtus paavstiks. Kuigi Laurentius oli alles noor, nimetas Sixtus II ta esimeseks seitsmest diakonist ja sellepärast nimetati teda Rooma arhidiakoniks. Laurentiuse ülesandeks oli hoida Kiriku varasid ja jagada almusi vaestele.

258. aastal käskis keiser Valerianus kõik kristlikud piiskopid, preestrid ja diakonid hukata. Ka Sixtus II vahistati ning hukati samal päeval. Laurentiusel kästi kogu kiriku raamatud ja vara keisrile üle anda, et see saaks ülal pidada oma sõjaväge. Prefekt läks Laurentiuse juurde ja ütles: "Oma õpetuse kohaselt peate te andma keisrile selle, mis kuulub keisrile. Teie Jumal ei toonud endaga siia maailma kaasa raha, vaid õpetuse. Seega võite te raha meile üle anda ja alles jätta oma õpetuse." Laurentius palus 3 päeva varade kogumiseks. Kolme päeva jooksul peitis ta ära raamatud, kiriku vara aga müüs maha ja raha jaotas vaestele. Pärast kolmandat päeva tõi Laurentius keisrilossi ette kõik linna vaesed, lesed, kodutud ja abivajajad ning ütles prefektile: "Kirik on tõesti rikas, palju rikkam kui keiser. Need ongi Kiriku aarded. Kristuse vaesed." Selline teguviis ajas prefekti marru ja ta lubas, et ta hukkab Laurentiuse aeglaselt ja võimalikult piinarikkal moel. Ta muretses grillresti, lasi selle kuumaks ajada, käskis siis sellele asetada Püha Laurentiuse ning grillis ta surnuks. Pärimuse järgi on teada, et kui ta oli juba tulel täielikult ära põlenud, ümbritses tema nägu imeline valgus. Prudentiusele toetudes teame, et Laurentiuse eeskujuni viis Rooma pöördumisele ristiusku ja tegi sellega lõpu paganlusele Roomas. Laurentiuse eeskujuni oli tugevaks usu allikaks paljudele Roomas ja üsnagi ruttu levis see sealt ka väljapoole.

Püha Laurentiuse haud asub Via Tiburtina lähedal Verano väljal, kuhu hiljem keiser Constantinus käsul kristlik basiilika ehitati. Rooma diakoni Laurentiuse austamine oli kogu Kirikus populaarne juba IV sajandil. Püha Laurentiuse surmapäev on 10. august 258. Kirikukalendris on see ka tema nimepäevaks.



Foto: Wikipedia

Pühendumus Pühale Laurentiusele levis eriti laialt keskajal. Kristlikus kunstis kujutatakse Püha Laurentiust tihti diakonina, kes hoiab käes evangeeliumide raamatut, risti või hoopiski mündikotti, mis vihjab tema varahoidja ametile. Aeg-ajalt kujutatakse teda ka jagamas raha vaestele. Üsna tihti kujutatakse teda hoidmas käes grillresti, mis otseselt vihjab hukkamisviisile. Püha Laurentius on kaitsepühakuks paljudele ametitele ja kohtadele. Tema kaitse ja juhatuse alla on usaldatud diakonid, koolilapsed, kerjused, vaesed, õllemeistrid, veinivalmistajad, arhivaarid, klaasipuhujad ja tuletõrjujad. Püha Laurentius on oma hukkamisviisi tõttu ka kokkade ja küpsetajate kaitsepühak. Kui ta oli tükk aega praadimise piinu kannatanud, olevat ta öeldnud: „Ma olen juba küps. Keerake mind ümber!“ Seetõttu peetakse Laurentiust ka koomikute kaitsepühakuks.

Miks on Püha Laurentius nii armastatud? Ainuüksi Roomas on 34 kirikut nimetatud tema nime järgi. Armastus tema vastu on levinud üle Euroopa. Asukohtadest on Püha Laurentiuse kaitse alla usaldatud Rooma ja Sri Lanka. Perseiidid – iga-aastane tähesadu, mis on vaadeldav Euroopas augustikuu keskpaiku – on saanud hüüdnime "Püha Laurentiuse pisarad".

Püha Laurentiuse mälestuspäeva tähistatakse eesti rahvakalendri järgi lauritsapäeval, 10. augustil. Eestis on Laurentiusele pühendatud kuus kirikut: Kuressaare Laurentiuse, Kuusalu Laurentsiuse, Laatre Püha Laurentsiuse, Nõo Püha Laurentsiuse, Prangli Laurentiuse kirik ja Pühalepa Laurentsiuse kirik. Rahvajutt väidab isegi, otsekui oleks Laurentius Kuusalu kiriku ehitaja, kes hiljem kiriku lähedal teeäärsel kivil põletatud. Kivil olla tänase päevani põletusresti ning tuletangide jäljed. Need märgid raiuti muistsele kultuskivile, mida sestpeale Lauritsakiviks ehk Rajakiviks kutsuti, ilmselt 13. sajandil.

Mida see meile tänapäeval kõneleb? Ole ustav surmani, siis annan ma sulle elukrooni. Kõik märtrid olid ustavad surmani. Sõna „märter“ tähendab veretunnistajat, millele osutab kreekakeelne sõna *μάρτυς*, *mártys*, „tunnistaja“. Märter oli oma verega usutunnistaja Kristuses. Püha Laurentiusel oli mõnus huumor, rõõm vaeste aitamisest ning neile almuste jagamisest. Ta on hea näide usklike ustavusest. See kinnitab kõikide usklike usku. Ja mitte ainult tema julgus vaid ka rõõm. Rõõm aga omakorda saab alguse armastusest. Augustinus ütleb, et kui me tõeliselt armastame, siis me tahame ka jäljendada. Jumal armastab rõõmsat andjat! Kel kõrvad on kuulda, see kuulgu, kel silmad on näha, see nähku...

PORTREE – MARILIN PÄRNA

Intervjueeris Tiina Klement

Marilin Pärna (39a) on sündinud ja üles kasvanud Tallinnas. Mustamäe Kirikupäevade Kohvikupäeva korraldajana võttis just tema rõõmsameelne naeratus külastajaid leti taga vastu. Kui ajas tagasi minna, siis koguduse jõulupeol valmistas Marilin meile imemaitstva õhtusöögi. Samuti kõik sünnipäevakaardid, mis koguduse liikmete postkastidesse suurematel tähtpäevadel ilmuvad, on tema saadetud. Lisaks eelnevale postitab Marilin iga kuu uue ajalehe koguduse meililisti ja fb-gruppi koos kaasahaarava tutvustusega ning on mitme aasta jooksul aidanud kaasa suuremate koguduse ürituste korraldamisel. Marilin on ka meie koguduse nõukogu liige.

Marilin on abielus Priit Pärnaga, neil on kolm poega vanuses 17, 14 ja 6 aastat. Eelmise aasta juunis said kõik poisid ristitud ja kõige vanem neist võttis vastu ka leerionnistuse.

Marilin on rõõmsameelne, külalislahke ja abivalmis. Ta armastab inimestega suhelda ja maitstvaid roogasid valmistada. Mariliniil on suur sõpruskond, kes on tema kodus alati oodatud. Uurisimine lähemalt, millega tegeleb hakkaja naine vabal ajal, mis teda inspireerib ning millest unistab.

Alustuseks küsime Marilinilt, milline on see aeg koguduses tema jaoks olnud.

Kirikusse tulen alati rõõmuga ja positiivsete tunnetega. Mulle meeldib õhkkond koguduses ja need inimesed, kellega olen tutvunud. Tean, et olen alati oodatud ja nii hea on ka ise panustada. Nende ülesannetega, mis mulle on usaldatud, olen saanud ennast proovile panna. Näiteks kohvikupäeval – oli küll väga palju tööd, kuid rõõmu oli ka rohkesti.

Koguduses hakkasingi aktiivselt kaasa lööma erinevate ürituste korraldamisel, nagu jõulupeod, catering'i organiseerimine ja perepäev Pudisool (olin juba kooliajal aktiivne klassivanemana ürituste korraldamisel ja praegu olen noorima poja lasteaias hoolekogu esinaine).

Kõik kogemused kogudusega on olnud väga ägedad ja need on rikastanud minu elu. Osad inimesed on üllatunud, kui kuulevad, et teen vabatahtlikku tööd ning ilma tasu saamata. Alati ei peagi ju midagi vastu saama. Mulle väga meeldib panustada, kui selleks on võimalus. Olen märganud, et heategu tuleb sulle ringiga tagasi ning vahel hoopis teise nurga alt. Andmine on suur rõõm minu jaoks.

Sa liitusid Mustamäe Maarja Magdaleena kogudusega 2017. aastal leerikooli kaudu. Kuidas sul tekkis üldse mõte tulla just meie koguduse leerikooli?

Sattusin siia kogudusse tänu Magda Misjonipoele. Läksin ennast sinna poodi appi pakkuma ja see viis suurepärase töösuhteni. Jõulude ajal kutsuti minu lapsi osalema koguduse jõulupeol ja suvel lastelaagritesse. Nii tekkiski kontakt kogudusega ning mõne aja pärast läksin ka leeri. Leerikool meeldis mulle väga! Ju see oli Jumala tahe, et ma Magda poe kaudu koguduseni jõudsin,

Mind ristiti aga juba lapsepõlves Kaarli kirikus 1994. aastal ja olen ka ise ristiema.

Sul kasvab peres kolm noormeest. Kuidas on olla kolme aktiivse poisi ema?

No nunnusid patsikesi ma pununud pole, mul on kodus rohkem mootorite maailm. Poisid nagu lapsed ikka, on nii rõõme kui muresid. Poistega on seetõttu lihtne, et nad ei ole riiete suhtes valivad, aga neile tuleb teha süüa korralikult. Õnneks kokata mulle meeldib. Võib öelda, et kokkamine on ka minu suur hobi. Lastele teen pigem ikka koduseid toite, kuid enda jaoks katsetan uusi retsepte ja lisaks teen ka üsna tihti omaloomingut.

Pea pereväärtusi väga oluliseks. Poegade puhul pean küll oluliseks haridust, kuid veel tähtsam on see, et nad kasvaksid viisakateks, heatahtlikeks, empaatiavõimelisteks, enesekindlateks ja elurõõmsateks inimesteks. Kristlikus vaimus kasvatamisel on nende väärtuste omandamine kindlasti võimalik.

Te olete perega palju reisinud. Kas sul on paik, mis on eriti meeldinud ja kuhu tahaksid tagasi minna?

Mulle meeldib väga reisida, tutvuda uute kohtade ja kultuuridega ning oleme seda perega väga palju koos teinud. Mulle meeldib vaadata, kuidas mujal elatakse, tutvuda teise maa kommetega ja maitsta kohalikke roogasid.

Iga paik on omapärane ja huvitav. Keeruline on midagi esile tõsta. Austraalia on väga eriline, kus oleme saanud perega mitu korda käia, sest mu sugulased elavad seal. Inglismaa meeldis mulle väga. Eriti väikesed linnakesed, mis on arhitektuurilt tuttavad erinevatest teleseriaalidest. Hispaania on eriline koht mu südames, Norra loodus löi pahviks, kuid sihtkohti on olnud väga palju erinevaid ning iga paik on alati eriline. Meie perele meeldib väga reisida oma haagissuvilaga ning selle suve ägedaim kogemus oli Tšehhis, kus matkasime tohutult suurte maa seest taeva poole kõrguvate kaljude vahel.

Samuti meeldib mulle väga reisirõõm kirikutes ja katedraalides käia. Näiteks Poolas võib ühes imepisikeses külakeses olla tohutu suur katedraal ja isegi keskpäeval jumalateenistusel on kirik rahvast täis. Pean iga reisi puhul põhjalikku fotoblogi sotsiaalmeedias, mille kaudu on paljud inimesed saanud reisiideid.

Ja kui nüüd hobidest rääkida, siis lisaks toidu valmistamisele ja reisimisele meeldib mulle tohutult mõõda vanakraamipoode kolada ja seda nii kodus kui ka välismaal ning täiendada oma nõude kogusid.

Mida sa tahaksid kogudusele soovida?

Soovin, et kiriku valmides oleks see avatud iga päev kõikvõimalike erinevate tegevuste tarbeks ning et sinna leiaks tee palju inimesi.



LEERITUND 4: PATT JA LUNASTUS (12. OSA)

Jaan Lahe

MIS ON PATT?

Patust rääkides ja selle olemust seletades kasutatakse piltide ja sümbolite keelt. Patust kui orjapidajast ja patustest kui orjadest oli meil juba juttu. Selle pildi mõte on kergesti taibatav – patt on vabaduse puudumine. Ent Uuest Testamendist leiab patu kohta veel ka teistsuguseid pilte. Nii on näiteks Kirjas Heebrealastele manitsus: „Seepärast ka meie, kelle ümber on nii suur pilv tunnistajaid, pannes maha kõik koormava ja hõlpsalt võrgutava patu, jookskem püsivusega meile määratud võidujooksu!“ (Hb 12:1). Siin võrreldakse kristlase elu võidujooksuga. Pattu on siin võrreldud millegagi, mis takistab jooksmist, pannes jooksja komistama otsekui tema jalgade alla takerdub rüühõlm. Loomulikult ei kandnud antiikaegsed jooksjad pikki rüüsid – sporditi alasti – , ent pildi mõte on siingi kergesti taibatav – patt on otsekui takistus, mis ei lase kristlasel saavutada oma sihti, võita võidujooksu, mille auhinnaks on igavene elu. Pole kahtlustki, et antiikset lugejat, kelle igapäevases elus oli spordil oluline koht, kõnetas see pilt sügavalt. Ef 5:14 võrreldakse pattu unega, millest Kristus inimese äratab. Varakristlikus kirjanduses oli levinud ka pilt patust kui haigusest, millest Jeesus inimesi tervendab. Eriti armastati patust võrrelda pimedaga, kelle Jeesus teeb nägijaks. Nendegi piltide mõte on kergesti taibatav. Nagu magaja ei taju tõelust adekvaatselt, nii pakub ka patt maailmast moonutatud pilti. Nii nagu haigus on organismi ebanormaalne seisund, on ka patt inimese ebaloomulik seisund, mis kahjustab teda, nagu seda teeb haiguski. Vabastades inimese patust, toimib Jumal otsekui arst. Kuid need on vaid mõned pildid paljudest. Ei pea kasutama üksnes Piiblis ja varases kristluses kasutatud pilte, vaid neid võib laenata ka mujalt või luua ise. Nii kasutab näiteks Karl Barth pilti patusest kui inimesest, kes on kuristikku kukkumas ja kes hukkukski, kui talle õigel hetkel ei visataks köit, millest ta saab kinni haarata ja ennast järsakust üles tõmmata lasta. Too hädasolija päästja on siin muidugi Kristus. Populaarne on olnud ka pilt patusest kui uppujast, kes viimasel hetkel veest välja tõmmatakse. Ka 1. Moosese raamatus kirjeldatud suurt veeuputust, mis Vana Testamendi loos on Jumala karistus patustele, on hiljem tõlgendatud allegooriliselt kogu inimkonda vallanud patuna, millest valitud, keda kehastab Noa oma perekonnaga, päästetakse laevas, mida on allegooriliselt tõlgendatud Kristuse kirikuna. Kui me jätame nüüd kõrvale pildid ja küsime, kuidas võiks eelnevalt öeldu põhjal kõige üldisemalt määratleda pattu, siis võiks seda iseloomustada kui inimese ja Jumala suhte rikutust, mille tulemusena on rikutud ka inimese suhe kaasinimeste, iseenda ja

loodud maailmaga. Seda rikutust võib iseloomustada seisundina, milles inimene on Jumalast ära pöördunud, eemaldunud või võõrandunud, kuid seda võib ka väljendada teisiti – näiteks nii, et patt tähendab inimese suletust Jumalale ja Tema ilmutusele. Määratledes pattu lahusolekuna Jumalast (ja see on üks levinumaid patu definitsioone), on oluline rõhutada, et seda vaadatakse siis vaid inimese, mitte Jumala poolt nähtuna – see on *inimese* lahusolek Jumalast, mitte aga kõikjaloleva Jumala lahusolek inimesest. Patt on küll inimest kui tervikut hõlmav seisund, aga ta ei ole inimese olemus ehk see, mis teeb inimesest inimese. Teoloogid on seda väljendanud väitega, et patt peitub inimese olemuses, kuid ei ole inimese olemus. Vastupidi – patt on just see, mis ei lase inimesel olla selline inimene, nagu ta olema peaks ja olla võiks ning oma sügavamas hingepõhjas ka olla tahaks. Inimene tunnetab pattu kui süüd, lõhestatust, katkiolekut, küündimatust, poolikust ja ebatäiuslikkust. Patt rõhub, lõhub ja moonutab inimest ning jätab jälje kõigele, mida inimene teeb. Ent patul on loendamatu erinevaid eksisteerimisviise ja avaldumisvorme. Järgnevalt puudutame me neist vaid kahte kõige olulisemat.

PÄRISPATT JA TEOPATUD

Kristlik õpetus teeb vahet pärispatu ja teopattude vahel. Kui esimeses nähakse inimese seisundit või olekut, siis teopattudena mõistetakse konkreetseid tegusid, mida on enamasti mõistetud kas eksimustena Jumala- ja ligimesearmastuse kaksikkäsu (vt Mk 12:29-31) või siis teiste Jumala käskude ja keeldude (nt dekalogis leiduvate) suhtes. Teopatte ehk patte mitmuses on liigitatud raskemateks ja kergemateks, andeksantavateks ja andeksandmatuteks. Ka sõna- ja mõttepatte on peetud teopattudega võrdväärseks ning teopattudena on käsitletud mitte ainult tegusid, mis on Jumala seaduse vastu, vaid ka tegude tegemata jätmist, mida Jumala seadus nõuab. Protestantlikus traditsioonis on tolle seaduse all mõeldud eeskätt kümnet käsku, kuid näiteks roomakatoliku kirikus lisanduvad Jumala käskudele veel kiriku käsud ja monastilises traditsioonis nn evangeelsed nõuanded, mis on munkade ja nunnade jaoks võrdsustatud käskudega. On olnud ja ka praegugi leidub kristlikke gruppe ja liikumisi, mis peavad oma järgijatele siduvaks mitmesuguseid Vana Testamendi toitumis-, rõivastumis- ja puhtuseeskirju, käsitledes pattudena ka eksimist nende vastu. Kuigi Martin Lutheri meelest oli käsul kaks põhieesmärki – pärispatu paljastamine ja teopattude piiramine (realistina ei pidanud Luther võimalikuks, et käskude abil oleks võimalik neid kaotada), on 20. sajandil olnud teolooge, kes on seisukohal, et inimene hakkab pattu mõistma mitte käsu, vaid alles evangeeliumi kaudu (nii arvas näiteks Karl Barth). (Järgneb)

PUUHOBUSED PÄRNUS

kultuurielamusi vahendab Imbi Arro

Peaaegu juhuslikult sattusin Pärnu Uue Kunsti muuseumis puuhobuste näitusele. Muuseumisse läksin küll teadlikult, aga et seal ka üks ruumitais Ukraina Kultuurikeskuse puuhobuseid leidub, oli mulle teadmata.

Ukraina Kultuurikeskus on praegusel ajal tuntud peamiselt kaasmaalaste igakülgse abistajana. Peale selle aga tehakse seal veel mõndagi head ja toredat. Näiteks kogutakse puuhobuseid. Keskuse hing, mungaelu elav Anatoli Ljutjuk on öelnud, et leidis kunagi kiriku ehitusel hobuse skeleti ning sealtpeale hakkasid puust hobused muudkui tulema tema juurde. Inimeste toodud ja ise tehtud hobustest on nüüdseks saanud suur kari, vanim neist lausa tuhandeaastane.

74-aastane Anatoli usub, et mänguasjade tegemisega saab parandada maailma. Talle meeldib jutustada lugu mehest, kes meisterdas ilusa painduva kaelaga puuhobukese. Kord tõstis mees naise peale häält. Naine solvus ja läks toast ära. Kahetsev mees painutas hobuse kaela vastu esijalgu, pistis ta saba jalge vahele ning pani lauale. Kui naine tuppa tulles seda alandlikus poosis hobukest nägi, sai ta sõnumist aru, hakkas naerma ja andis mehele andeks.

Maailma parandamisele läbi headuse on aga Anatoli Ljutjuk, Ukraina Kreekakatoliku Kiriku



Kolmekäelise Jumalaema Koguduse asutaja Tallinnas, ilmselgelt pühendunud. Ühes intervjuus ütleb ta, et Kolmekäeline Jumalaema on kõigi süüdistatute ja kiusatute kaitsja, ta kaitseb kõiki elusolendeid ning võtab lahkelt vastu kõik taimed, inimesed ja loomad. Looduse eest palvetab mees iga päev. Kiriku ikoonidelgi on sageli nii pühakud kui ka tavalised inimesed koos loodusega. Reedeti aga loeb ta luuletusi ja laupäeviti muinasjutte.

Parema sissevaate nii puuhobuste kui Anatoli Ljutjuki tegemistesse ja hingeellu saab filmist "Sõda ja puuhobune", mida näidatakse ka näitusel. Vaadata saab seda aga ka Jupiteris.

Seda filmi on iseloomustatud nii: "Kuigi poolt pealkirjast märgib sõda, jääb lõpuks siiski peale puuhobune". Lisan veel, et kui kellelgi ei ole selge, kuidas elada kristlasena, siis olgu vihjeks: see käib nii, et su hinges ja eluviisis jääb peale puuhobune.

TÄNU- JA EESTPALVED

Hiline tänuavaldus Mustamäe kirikupäevade eest

Täna Sind, kõikvõimas kolmainu Jumal, ja sinu häid maapealseid abilisi, kelle toel sain minagi pisut osa meie sisurikastest kirikupäevadest! Seda küll ainult Maarja Magdaleena kiriku hoones, aga kõik seal viibitud tunnid, kõik sõna- ja muusikaelamused olid õnnistavad, kasvatasid mu usku, andsid jõudu, süvendasid lootust, olid otsekui palsam mu hingele.

Tagasivaates pean ütleva, et mulle oli seal kogetust kõige olulisem siiski jumalarahva osadus, ühtekuuluvustunne, rõõm kohtumistest teiste kaasusklikega. Raske on seda sõnades väljendada, kuna see haaras kogu mu olemuse, täitis erilise soojusega.

Olen õnnelik, et nägin veelkord Joel Luhametsa, kellega palju aastaid tagasi vahetasime mõned laused Põltsamaa pastoraadis, kus ta andis öömaja mu soomlannast klubikaaslasele. Sellest ajast hakkasin jälgima ta käekäiku ja tegemisi ning olen kuulanud ta jutlusi Tartu Pauluse kirikus Pereraadio vahendusel. Rõõm oli kohtuda Jaan Bärensoniga, keda polnud

näinud juba mõnda aega, aga samuti Teet Kauri, Eda Saulini, Kerttu Kaisa Teesalu, Andrus Ripsi ja teistega. Ka esmakordne tutvus Küllike Valguga oli südamlilik ja meeldejääv. Kohtumine Evaga tõi rõõmupisarad meie mõlema silmadesse. Nii tema kui ka armsate Tiina, Auli, Maarja, Ülle ja Tuuli kallistuste soojust kannan endas tänase päevani.

Jagatud armastuse tunnetus, mis pugus mu südamesse, on jätkuvalt alles, ega kao sealt kuhugi. Meenuvad Jeesuse sõnad: „Sellest tunnevad kõik, et te olete minu jüngrid, kui te üksteist armastate.” Jh 13:35

Olge väga õnnistatud, mu kallid! Siiras tänu kõikidele kirikupäevade korraldajatele! Taaskohtumiseni kas siin või igavikus.

Ester Lepik

PS! Kui koged Jumala vastust oma palvetele, siis palun jaga oma TÄNUPALVEID siin ajalehes, et julgustada teisigi. Samuti võid julgelt saata oma EESTPALVESOOVE, et ka teised koguduse liikmed saaksid sinu eest palvetada.



TÜDRUKUTE LAAGER NORRAS 24.06-4.07.2022

Tiina Klement

Vahetult pärast Kirikupäevi asusime 15 lapsega (tegelikult võib öelda, et noorega, sest enamus on juba teismeikka jõudnud või siis sinna kohe jõudmas), teele Norra poole, et veeta 10 päeva koos laagris. Täiskasvanutest olid kaasas peale minu veel Maris ja Kärt. Laager toimus väikeses Telemarki külakeses nimega Kilebygda, mis asub poole tunni autosõidu kaugusel Skienist.

Jõudsime päralt 24. juuni hilisõhtul. Nooremate ööbimispaigaks sai Kilebygda kogudusemaja, vanemad lapsed ööbisid metsahüti, kuhu tuli kogudusemajast sõita veel kümme minutit mööda kitsast ja käänullist mägitteed.

Hütt, mis noorte arvates ikka maja mõõdud välja andis, asus imeilusa järve kaldal (Kilevann). See järveke osutus kogu laagri vältel kõige paremaks atraktsiooniks ja mõnusaimaks spaaks, sest kes sinna vette hüppas, see enam välja ei tahtnud tulla. Esimesel laagripäeval hullasidki kõik selles järvevees. Vesi oli seal tõepoolest mõnus nagu tõelises terviseparadiisis.



Järgnevad laagripäevad tõid kaasa palju huvitavaid kohtumisi ja tegevusi. Pühapäeval osalesime Kilebygda kirikus jumalateenistusel ning pärast teenistust sõime koos kõigi kirikulistega lõunat.

Esmaspäeval sõitsime Sandefjordi, et külastada Bugårdeni kogudust. Sealne vaimulik oli koos noortejuhi ja teiste koguduse töötajatega valmistanud meie lastele ette vahva programmi laulude, mängude, piiblitunni ja maitsva toiduga. Bugårdeni kogudusest saab meie uus sõpruskogudus.

Järgnevatel päevadel käisime veekeskuses, mägitatkal, kanuude ja paatidega sõitmas, linnatuuril Skienis ja poodlemas. Iga päeva algas loomulikult ühise palve ja piiblitunniga.



Õhtuti suundusid vanemad noored hütti, kus mängiti kaarte või lihtsalt jutustati elust ja usust. Nooremad pidasid aga kogudusemajas enne magamaminekut erinevatel päevadel kas padjasõda, pidžaamapidu või tantsuvõistlust. Viimasel pühapäeval külastasime lisaks Kilebygda kogudusele ka Skieni Baptistikiriku jumalateenistust.



Eelviimasel õhtul kogunesime kogu laagriga - meie lapsed ja noored ning mõned norralased - kõik koos hütti, et jagada oma mõtteid ja emotsioone koos oldud ajast. Järgnevalt on anonüümselt välja toodud noorte tagasiside laagri kohta. Nende vastustest küsimusele "Mis oli sinu jaoks oluline selle laagri juures?" ilmneb, kui tähendusrikas on kiriku laste- ja noortetöö.

** See laager oli minu jaoks väga oluline. Ma sain olla koos oma sõpradega, oma perekonnaga (oleme palju rääkinud sellest, et kirik on meie teine perekond). Ma tundsin ennast armastatuna.*

** Ma õppisin, kuidas elada koos teistega ja hästi käituda.*

** Ma õppisin väga palju teiste ja iseenda kohta. Ma hakkasin nägema loodust teistmoodi. Iga laagripäev oli lihtsalt suurepärase.*

** See laager oli aktiivne ja meil oli väga lõbus. Mulle meeldis eriti ujumine ja poodlemine.*

** Ma tundsin end teretulnuna. Ma nautisin norralaste külalislahkust. Nad kõik siin on nii sõbralikud. See keskkond siin on fantastiline!*

** Mulle meeldis käia mägedes ja olla looduses -- see oli parim osa laagrist.*

** On imeline tõusta hommikul ja hingata värsket õhku, olla koos inimestega, kellega ma tunnen end turvaliselt. Oma igapäevaelus väljaspool kogudust ma seda ei koge.*

** Mulle meeldis olla täiesti teises keskkonnas, kauni looduse keskel. Nautisin mägedes matkamist.*

** Ma magasin siin hästi.*

** Selles laagris oli minu jaoks nii raskeid kui ka imelisi hetki. Ma sõin hommikusööki, mida ma tavaliselt kodus ei tee. Ma suutsin maitsta uusi toite. Nautisin eriti autosõite, sest meil oli nii suurepärase autotiimi.*

** See laager tähendas mulle palju. Ma tundsin, et minust hoolitakse.*

Laager toimus tänu Solveig Bergslandi ja Sørleid Fjeldi tohutu suurele panusele.



LASTELEHT

JOHANNES

Jeesuse jünger ja apostel Johannes - "jünger, keda Jeesus armastas".

Muidugi armastas Jeesus kõiki oma jüngreid ja kõiki inimesi, kellega ta kokku puutus. Siiski on neljal korral Johannese evangeeliumi autor endast kirjutades just nii endale viidanud.

Johannese kirjutatud evangeelium on teistest kolmest paljuski erinev. Näiteks on ainult siit leitavad Jeesuse seitse "Mina olen..." lauset, mis tõestavad tema jumalikkust. Johannes kirjutab väga palju armastusest (ka oma kirjades) ning just sellest raamatust on leitav "väike evangeelium" ehk Jh 3:16, mis võtab ühe lausega kokku ristiusu põhilise tõe.

Johannes ja tema vend Jaakobus olid kalamehed, enne kui Jeesus neid omale õpilasteks kutsus. Johannes oli kõikidest jüngritest kõige noorem ja ilmselt on just tema see, kes "Püha õhtusöömaaja" maalil istub Jeesuse paremal käel. Tema on ka ainuke jünger, kes on Jeesuse risti all, ja kelle hoolde usaldab Jeesus oma ema Maarja.

Evangelist Johannesele on omistatud kolm Uue Testamendi kirja, kuid kas ta kirjutas ka Ilmutusraamatu, ei ole päris kindel. Jüngritest oli Johannes ainuke, kes suri loomulikku surma, ilmselt Efesoses.

Johannese mälestuspäev on 27. detsembril.



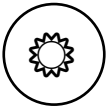
Värvipilt: <https://www.vecteezy.com/vector-art/5189930-saint-john-the-evangelist-and-apostle-illustration-monochrome-outline>

Leia Piiblist Jeesuse ütlused: "Mina olen..."



Jh 6:48

MINA OLEN _____



Jh 8:12

MINA OLEN _____



Jh 10:14

MINA OLEN _____



Jh 10:9

MINA OLEN _____



Jh 11:25

MINA OLEN _____



Jh 14:6

MINA OLEN _____



Jh 15:1

MINA OLEN _____

Kus on nüüd kiitlemine? See on välistatud. Millise seaduse läbi? Kas tegude seaduse läbi? Ei, vaid usu seaduse läbi. Rm 3:27

KUUKAVA AUGUST 2022

Jumalateenistus armulauaga
pühapäeviti kell 15
Perejumalateenistus armulauaga
kuu esimesel pühapäeval (04.09) kell 12



Halastaja Jumal!

Sinu armu tõstab mind üles,

kui ma ei vääri seda

ning Sinu armastus puhastab patust,

kui ma ise ei oska teisiti.

Tänan Sind, et sa armastad ka siis,

kui ma ei oska olla armastusväärne

ning jagad oma armu ka siis,

kui ma olen põlvili maailma mudas.

Palves tõstan oma käed

ja Sa tõmbad mind enese poole.

Au ja kiitus olgu Sulle igavesti!

Aamen.



01.08 Edith Uri
01.08 Tarmo Turner
02.08 Laivi Kütismaa
06.08 Martaliis Kuslap
07.08 Klariine Kuusekänd
09.08 Heinrich Kuuskemäe
11.08 Maarelee Kuslap
12.08 Paal Lindam
14.08 Auli Tohv
20.08 Artur Eru
31.08 Maia Mägi



EELK Mustamäe Maarja Magdaleena kogudusele on mugav annetusi teha, kasutades **mTasku** rakendust. mTasku kaudu turvaliste maksete tegemiseks tuleb sul mTasku rakendus alla laadida ning Mobiil-ID, Smart-ID või pangalingi kaudu isikustada. Skaneeri seejärel paremal trükitud QR-kood ja vali soovitud annetussumma. Vali mTaskus sobiv maksevahend ja vajuta **MAKSA. Aitäh annetuse eest!**

VAIMULIKE KÕNETUNNID KOKKULEPPEL:

TIINA KLEMENT – koguduse õpetaja; e-post: tiina.klement@hotmail.com; tel: 5373 0718

JAAN LAHE – koguduse abiõpetaja, teoloogiadoktor; e-post: usundiurija@gmail.com; tel: 516 7724

ÜLLE REIMANN – koguduse diakon; e-post: mustamae.kogudus@gmail.com; tel: 5664 6029

IMBI ARRO – diakon emeeritus; e-post: imbiarro@gmail.com; tel: 551 7970

Lastetöö juhendaja **Maris Kuldkepp** – e-post: kepamaris@hotmail.com; tel: 5672 6863

Kantor ja Misjonikoori juhataja **Maarja Vardja** – e-post: maarjavardja@gmail.com

(Liikme)annetused:

Annetuse saaja: EELK Mustamäe Maarja Magdaleena kogudus

Luminor pank, konto: EE311700017002962090 või LHV pank, konto: EE757700771000677814

Luminor pank, konto: EE241700017003221206 (**Mustamäele kiriku ehitamise heaks**)

Koduleht: www.mmmk.ee

E-post: Mustamae@eelk.ee ja mustamae.kogudus@gmail.com

Koguduse aadress: Kiili 9, Tallinn 13423

Magda Misjonipood: A. H. Tammsaare tee 89, II korrus; avatud E-R 10-18, L 11-15, P suletud.

e-post: magdapood@gmail.com; tel: 600 2222; Facebook.com/magdapood

Ajalehe toimkond: kujundaja **Jaana Maria Unga**, keeleteimetaja **Auli Tohv**